

**ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ
ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΑΤΣΗΣ**

Όταν στή μεγάλη πλάτη της βουνοσειράς της Κεράνας
γράφαι με άσηρη κλωλιά
τὰ πρώτα επαναστατικά συνθήματα,
όταν σὸ μέτωπό μας κορφώναι
τὸ πρώτο πάνω της ἀνταρσίας,
διαισθονόμασε τὴ μεγάλη σας στιγμή.
Όταν τὰ κοριτσάκια τοῦ Γυμνασίου
γρασαούνιζαν με τὸ νύχια τὰ στέν
κι' οἱ σφαῖρες γινόντουσαν σβῶλοι,
κυσφορόταν τ' «ὄχι» σας.
Κι' όταν ὕστερα οἱ φυλακὲς ἀπαγυμνώθηκαν
καὶ δὲν εἶχαν τοίχους ν' ἀντιπροσέξουν
καὶ τ' ἀνακριτήρια ἀσκαλωθήκαν
καὶ δὲν εἶχαν ἄλλο ἀπόλοιπο τρόμου νὰ ἐπισείουν,
όταν ὕστερα οἱ ἀγχόνες ἔρχισαν κατάπληχτες
νὰ τραγουδοῦν τὸν Ἐθνικὸ Ὕμνο,
ἦταν πιά βέβαια πῶς πλησιάζατε,
ἦταν πιά βέβαια πῶς εἶχατε ἤδη πάρει αὐξοντα ἄρθρο.
ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΝΤΗΣ